

Verslag wandeling Paardeslenkte Springendal

Zaterdag 19 augustus 2023

Om 6 uur uit je bed. Je moet er wat voor overhebben om onder de bezielende leiding van Geert deze excursie mee te maken, maar het was meer dan de moeite waard.

Nou daar stonden we dan met 14 deelnemers/sters op de parkeerplaats. Geert was de leider, die voor mij een wandelende encyclopedie was. Je drukt maar op de knop en hij geeft moeiteloos uitleg. Hulde Geert!

Logisch, dit was zijn terrein, want hij had er jaren gewerkt. Dat was ook te zien aan zijn speciale groene overhemd waarop het logo van Landschap Overijssel stond. Maar het meeste waar hij trots op was, dat was een soort stempel, wat volgens hem zeer bijzonder was. Ik keek er naar, maar meer dan 'Made In China' kon ik er niet van maken (sorry Geert).

Eerst liepen we door de imposante Beukenlaan, daarna via een hekje in de bloeiende heide. Het uitzicht was fabelachtig, daar kwamen we voor; Bloeiende heide!

Geert had alles onder controle. Hij wees op een pad wat hij eerst op het oog had, maar niet verkoos omdat het zich uiteindelijk toespitste tot een partij bramenstruiken, zodat de doorgang moeilijk werd. Ik offerde de vrouwen voorop te laten lopen, daar hadden we er deze ochtend immers "genoeg van", maar nee. Nou dan niet.

We kwamen uit op het hoogste gedeelte van de berg, toch wel 74 meter. Onderweg, je kon er letterlijk niet omheen, keutels van konijnen of schapen, of beiden, meer dan genoeg. Wat mij in het bijzonder opviel, was een gigantische hoge drol, waar menige man jaloers op zou zijn. Heel vreemd, ik dacht wat is dat voor een beest, die kan er wat van. Geert hielp me uit de droom, gewoon van een stilstaand schaap dat zich helemaal stapelend liet gaan.

Die Geert toch, die weet alles, zelfs een kever die ik nog nooit gezien had kende hij, die dreef hij als een cowboy rond in de zandvlakte. Dat rennende beestje was een zandloopkever. Als dank voor dat optreden werd hij bijna (per ongeluk) geplet door Geert.

Alle plantjes kan hij opnoemen. Wie dat ook kan is Elly, die is niet voor de poes. Sterker nog, ze was constant in gevecht met Geert, die met moeite zuchtend en kreunend haar probeerde de baas te zijn. Maar ik zag het meteen, totaal zinloos. Als ze de degens kruisten, stond hij al meteen met 3 nul achter. Het was volkomen zinloos haar de baas te zijn en sterker nog, zou dat zo zijn, deed ze net of ze hem niet hoorde. Wat kan die vrouw zich totaal afzonderen. Werkelijk een top prestatie die Geert totaal vleugellam maakte, hulde Elly!

Geert bracht ons in de verleiding om via een oude smokkelroute naar een Bierstube in Duitsland te lopen. Maar helaas nee, we gingen rechtsaf richting een bijzonder fenomeen: kwelwater op 74 meter hoogte! Heel bijzonder, we zagen moerasachtige mini vennetjes, met veel ecologische variatie. Er stond nog een gebouw van de NAM, die daar voor grondverontreiniging gezorgd had. Omdat het gebied nu afgegraven is, herstelt zich dat prima. Daar staand en rondkijkend naar de Duits/Hollandse grens en je voorstellend dat dit gebied eeuwenoud is, maakt je nederig.

Bij bijzondere onderwerpen werd de telefoon erbij gehaald, gefotografeerd en via een app ontdekken wat dat dan wel was. Ikzelf doe het niet met de app Opsidentify maar met de app van Google, hij heet Lens, daar kan je alles mee, zelfs vertalen etc.

Gelukkig kruiste een rups ons pad, ik had ze tijden niet gezien, het was het Bonte schaapje (dank u meneer Google Lens). Verder zagen we Lievelingen (vlinders bedoel ik), maar ik wil de dames niet te kort doen, die waren ook lief.

Rupst van Bont schaapje (nachtvlinder soort).

Er waren genoeg zwarte stenen in de grond te vinden. Deze heten toetssteen omdat ze goud kunnen ontdekken. Nou zullen jullie zeggen: hup naar Vasse.

Niet doen. De toetssteen kun je gebruiken om de goud karaat code te toetsen. Als je weet dat je b.v. een ring van 14 karaat hebt, trek dan met die ring een streepje op die steen en neem daarna het artikel waarover je twijfelt of het 14 karaat is, dan moet die streep hetzelfde zijn. Zo, de wandeling was afgelopen en we zaten te wachten op de afsluitrede van Geert. Vol verwachting stonden we daar. En typisch Geert, kwam uitvoerig tot the point: "mensen, jullie worden bedankt".

Even een nawoord: zoals gewoonlijk gaan de oudjes nog even nakeuvelen over van alles en nog wat, zoals rollators, incontinentieluiers, enz. Ook zo waren Elly en Geert aan het keuvelen. Ik luisterde mee en hoorde dat Geert haar naar Westerhaar wilde loodsen.

En ja, Elly wilde uiteindelijk wel, ze bezweek onder zijn aandrang (1-0 voor Geert)!. Ze wilde met de fiets via de N 343 (hoofdweg Oldenzaal-Tubbergen-Coevorden) er naar toe, maar dat hebben Geert en ondergetekende haar ontraden. We kregen spontaan de slappe lach. Ik persoonlijk vond dat het hoogtepunt van de dag!

Nu nog even wat we zoal tegen gekomen zijn (met dank aan mij assistente Hedwig)

Berkenboleet, Schapenzuring, Boomleeuwerik, Lievaling (vlindersoort), Tijmeprijs, Bosmuur, Vertakte leeuwentand en Klein streepzaad (blad omvat stengel). Verder Veldrus, daar waar het water afloopt, Jeneverbes gepoot door Geert, Stekelbrem, Moerasrolklaver, Toetssteen o.a. voor goud, van lydiet gesteente. Spoor van een ree, Landweer, is hersteld, met greppels aan beide zijden. Doornappels, Groene knolamaniet of toch Gele knolamaniet? De eerste is erg giftig. Muursla, een composiet, een oude hoofdweg van lang geleden de qua zichtbaarheid hersteld werd. Hennepnetel, Schelpzwam, Doolhofzwam, Gekraagde roodstaart en Bont schaapje (nachtvlinder soort).

Verslag:Hans van Duijn

Mondriaan in Hezingen door Geert Euverman

Bij de wandeling over de Paardenslenkte liepen we een stukje over de voormalige camping De Grens, op Schabosch. Daar stonden we even stil bij een op het oog heel gewone poel, in 2011 gegraven voor de Kamsalamander. Maar het bleek een heel bijzondere plek, ik heb daar indertijd een stukje over geschreven onder bovenstaande titel.

Voor die poel is een stukje op het terrein uitgezocht, waar duidelijk was te zien dat het water daar over het oppervlak afstroomt. Een eindje verder verdwijnt het dan wel ineens in de bodem, daar is zand. Een proefboring op de gedachte plek leerde, dat er een taaie laag leem aan de oppervlakte lag. Met het uitgraven bleek pas, hoe ingewikkeld de bodem op de stuwwal soms in elkaar steekt.

Er kwam een heel patroon aan bodemsoorten aan het daglicht. Oranjebruine keileem, een scherp afgescheiden blok tertiaire klei, een stukje geel zand. Er loopt een smalle streep geel zand door: een opgevolde 'barst', ontstaan door bevriezing, waarna er zand in is afgezet. Niet op de foto te zien zijn de fijne blauwe aders in het leem: krimpscheuren zoals we die kennen van opgedroogde klei. Er zijn foto's van gemaakt die we hebben laten zien aan Cees den Otter, geoloog in ruste, die Twente uitermate goed kent, Onder de foto zijn commentaar.

Bedankt voor je e-mail, waarvan ik heel even dacht dat het over schilderkunst zou gaan. Even maar. Wat een mooie poel hebben jullie daar gegraven. Dat is toch zonde om er water in te laten komen. Flora neemt altijd en overal haar rechten, maar Gea heeft ze ook! ;-) Een mooie, schijnbare chaos daar. Ik zag iets dergelijks vaak in oostelijk Oost-Nederland, daar waar tertiaire kleien en zanden dicht aan maaiveld komen. Onder andere bij de A1 doorgraving in De Lutte, bij de doorgraving van Delden, in groeve Osse te Losser, Holterhoek bij Eibergen....

Ik ben het met je eens dat het roestbruine materiaal wel keileem zal zijn, en het groenig grijze een tertiaire formatie. De stuwwal van Ootmarsum is eerst door een ijstong in de laagte opgestuwd, en daarna door steeds dikker wordend landijs 'overstroomd'. Het zal in de poel wel om de meestal enkele meters dikke zone gaan die door stromend landijs vervormd is, waarbij stukken uit de ondergrond opgenomen zijn die samen met de van veel verder komende keileem zijn afgezet. Het tertiaire materiaal is uit de onmiddellijke omgeving afkomstig want bij een langere transportweg krijg je vermenging en homogenisering. Toch is de vermenging al wel begonnen: zie het grindlensje op de voorgrond. De smalle spleetopvulling zou een vorstspleet uit de laatste ijstijd kunnen zijn toen Flora niet thuis gaf en er in Oost-Nederland een heel netwerk van vorstspleten ontstond (was mooi te zien bij Borne).